

Generalforsamling 2018

Formandens beretning

Som I sikkert husker, havde bestyrelsen på sidste års generalforsamling foreslået at opløse VEOK. Vi gjorde det ikke med glæde, men fordi vi dengang følte, at VEOK havde udspillet sin rolle som en forening, der talte for reformer i kirken. Det var ikke, fordi behovet for reformer var blevet mindre, men fordi vi oplevede, at ingen lyttede til os. Vi kunne også se, at antallet af medlemmer blev mindre år for år – ikke overraskende, fordi vi, der i Danmark som i andre lande taler om reformer, stort set alle tilhører koncilgenerationen. Vi er de grå hårs klub. At få unge og yngre mennesker til at interessere sig for reformer i vor kirke har vist sig at være næsten umuligt. Det gælder her i landet, og det gælder i andre lande. I Europa er kristendommen desuden i dag stærkt på retur. Sociologer taler om, at vi befinder os i en post-kristen tid. En undersøgelse af de 16 til 29-åriges religiøsitet i de 12 EU-lande, foretaget af det katolske St Mary Universitet i Twickenham (London) og publiceret i The Guardian i marts, viser, at mellem 50 og 60% af de adspurgte ikke har nogen religion og aldrig går i kirke. Så hvem blandt de unge gider i dag høre om behovet for et tredje Vatikankoncil?

Men generalforsamlingen i 2017 ville ikke opløse foreningen. Der var en massiv opbakning bag ønsket, om at VEOK skulle fortsætte sine aktiviteter. Derfor accepterede jeg at fortsætte som formand, selv om fire af de daværende bestyrelsesmedlemmer trak sig. Vi fik tre nye ind i bestyrelsen, Paul Jørgensen, Philip Palmer Jørgensen og Annett Reith. Og det var kun glædeligt og positivt.

I flere år havde mit helbred ikke været så godt, som jeg kunne ønske og i løbet af foråret fik jeg det dårligere og dårligere. Mit syn blev svagere og jeg fik flere og flere smerter i hofterne, hvorfor jeg fik sværere og sværere ved at gå. I august fik jeg så en hornhindeoperation på det venstre øje, der gav mig synet nogenlunde

tilbage, ja det håber jeg, for først i næste måned er der gået gå lang tid, at jeg kan anskaffe mig nye briller. I september fik jeg derpå den ene hofte skiftet ud og i november den anden. Især de to hofteoperationer gjorde mig træt og uvirksom. De tappede mig simpelthen for energi. Og selv om jeg nu har været igennem en seks ugers genoptræning, føler jeg, at der stadig er langt igen, før jeg er tilbage, hvor jeg var for et tre-fire år siden.

Konsekvensen af denne træthed og mangel på energi blev, at jeg fra efterårets begyndelse tog orlov som formand og overlod ansvaret for VEOK til Paul Jørgensen. Jeg vil derfor give ham ordet, så han kan orientere jer om VEOK's nuværende situation, om de aktiviteter, der har fundet sted, og om de aktiviteter, der vil finde sted i fremtiden.

Men inden jeg gør det, må jeg sige noget andet. Jeg har været formand for VEOK siden 2006. Selv jeg har været glad for at være formand, og jeg synes, det har været rigtigt gode år, føler jeg, at tidspunktet er kommet, hvor jeg må giv faklen videre til anden, til en der er yngre end mig. Så tak skal I alle have for jeres støtte og opmuntringer gennem alle årene.

Værsgo' Paul.